

Τυρινής: Κυριακή τής Συγγνώμης († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 12 Μαρτίου, 2021

Μετά από τις εβδομάδες τής προετοιμασίας που προηγήθηκαν, κατά τις οποίες εξέτάσαμε την ψυχή μας, τη ζωή μας, όλες τις σχέσεις μας ενώπιον του βλέμματος και τής κρίσεως του Θεού, μπαίνουμε σήμερα στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή - στη χαρά τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή συμπίπτει με την άνοιξη - είναι μία αρχή ζωής, μία αρχή καινότητας, μία νέα εποχή. Είναι μία περίοδος κατά την οποία δεν θέλουμε πια να θυμόμαστε τις αμαρτίες μας, δεν θέλουμε πια να φέρνουμε στο νοῦ μας εικόνες από παραβολές για την πίστη και τη μετάνοια, αλλά να ατενίζουμε τους Αγίους που άρχισαν τη ζωή τους όπως κι εμείς: εὐθραυστοί, αδύναμοι, ἀμφιταλαντευόμενοι, ἀλλά με τη χάρη του Θεού και τη δύναμή Του ἔγιναν αὐτὸ που ἔγιναν: ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά που εμείς τώρα μπορούμε να τιμοῦμε, με τους οποίους μπορούμε να εὐφραινόμαστε, να τους ἔχουμε ὡς παράδειγμα και να ἀπευθυνόμαστε σὲ αὐτοὺς ζητώντας τους να προσεύχονται για τὴ σωτηρία μας.

Ἀπόψε, ἀρχίζουμε ἕνα ταξίδι· ἕνα ταξίδι που θὰ μᾶς ὀδηγήσει ἀπὸ τὴν ἀμαρτωλή μας κατάσταση -τὴν ἀναγνωρίσαμε, μετανοοῦμε γι' αὐτὴν-σὲ μία νέα εποχή, στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ που γιὰ μᾶς σηματοδοτεῖ τὴν ἑναρξη τῆς αἰώνιας ζωῆς μας. Ἐεκινᾶμε τὸ ταξίδι μας ἀπόψε ὅπως ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ξεκίνησε ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας: εἴμαστε ἀκόμη εὐάλωτοι, βαρυφορτωμένοι, ὄχι ἀπόλυτα ἐλεύθεροι. Τὸ θάρρος ὅμως και τὴν ἔμπνευση γιὰ νὰ φτάσουμε στὴν τελικὴ νίκη, στὴν καινότητα τῆς ζωῆς που εἶναι ἡ κλήση μας και ἡ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ τὸ βροῦμε κοιτάζοντας πίσω τὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ ἀτενίζοντας τὸν Ζῶντα Θεό, που εἶναι ἡ Ζωὴ και ἡ σωτηρία, και τοὺς Ἁγίους που νίκησαν με τὴ δική Του δύναμη. Θὰ πρέπει νὰ ταξιδέψουμε μαζί και ἄς μὴν ἔχουμε ψευδαισθήσεις: θὰ εἴμαστε δύσκολοι συνοδοιπόροι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, ἀλλὰ θὰ στηριζόμαστε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἂν θέλουμε νὰ φθάσουμε τελικὰ στὸ σκοπὸ μας - κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο που οἱ Ἰσραηλίτες διάβηκαν τὴν ἔρημο: δὲν ἦταν πάντα ὑπάκουοι στὸ Θεό, οὔτε πάντα "ἐντάξει" μεταξύ τους, ὡστόσο, χρειάζονταν τὸν κάθε ἄλλον γιὰ νὰ φθάσουν στὸ ὑπεσχημένο τέλος.

Ἄς ξεκινήσουμε λοιπὸν τώρα· ἄς σκεφθοῦμε τί γιορτάζουμε τὴν ἐπόμενη Κυριακή: τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὅχι τὸν θρίαμβο τῶν Ὁρθοδόξων ἐπὶ ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸν θρίαμβο τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Τὸν θρίαμβο τῆς Ἀλήθειάς Του, τὸν θρίαμβό Του στὴ ζωὴ μας.

Καὶ στὴ συνέχεια, ἄς δοῦμε τὸν ἕναν ἅγιο μετὰ τὸν ἄλλον, κι ἄς ἀκούσουμε τί ἔχουν νὰ μᾶς ποῦν: Γρηγόριος Παλαμᾶς, Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, Μαρία ἡ Αἴγυπτία καὶ ὅλοι ὅσοι ἀκολούθησαν τὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τέλος θὰ φθάσουμε στὸ σημεῖο ποὺ θὰ πρέπει νὰ ξεχάσουμε ὅλους καὶ ὅλα, δὲν θὰ θυμόμαστε τίποτε, κανέναν, παρὰ μόνον τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό: Ποιὸς εἶναι, τί ἔχει κάνει γιὰ μᾶς, τί κάνει γιὰ μᾶς; Ἄς μάθουμε ὅλες αὐτὲς τὶς ἐβδομάδες νὰ ξεχνᾶμε τὸν ἑαυτό μας, χαρούμενοι καὶ εὐγνώμονες ποὺ μπορούμε τώρα νὰ τὸ κάνουμε, καὶ νὰ κοιτάζουμε μόνο πρὸς τὸ Θεό. Καὶ ὅταν γιὰ ἄλλη μία φορά, ἔρθει ἡ ἐβδομάδα τοῦ Πάθους, μ' ἕνα καινούριο τρόπο, μὲ καινούρια ἀπόφαση, μὲ καινούρια παραίτηση ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας θὰ στραφοῦμε καὶ θὰ κοιτάζουμε τὸ Θεὸ ποὺ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ σωθοῦμε· μὲ εὐγνωμοσύνη ἄς θυμόμαστε μόνον Αὐτὸν καὶ Ἐκεῖνος θὰ μᾶς θυμηθεῖ γιὰ τὴ σωτηρία μας.

(Πηγή: agiazoni.gr)